

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011, тел. (044) 254-56-73, факс (044) 254-43-93
E-mail: inform@dkrp.gov.ua, Web: <http://www.drs.gov.ua>, код ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____

на № _____ від _____

**Виконавчий комітет
Маріупольської міської ради
Донецької області**

пр. Миру, 70, м. Маріуполь,
Донецька область, 87555

*Стосовно пропозицій
щодо удосконалення
проекту регуляторного акта*

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проект рішення Маріупольської міської ради Донецької області «Про затвердження положення про місцеві податки та збори в м. Маріуполі та їх ставок» (далі – проект рішення) та документи, що надані до нього листом від 03.04.2019 № 21.3-19360-05.

За результатами проведеного аналізу проекту рішення, експертного висновку постійної комісії міської ради з питань соціально – економічного розвитку, бюджету та фінансам, та аналізу регуляторного впливу до проекту рішення на відповідність вимогам статті 4 Закону, повідомляємо.

1. Проектом рішення передбачається затвердити положення про місцеві податки та збори в м. Маріуполі та встановити розмір їх ставок.

Податковий кодекс України (далі – ПКУ) регулює відносини, що виникають у сфері справляння податків і зборів, зокрема, визначає вичерпний перелік податків та зборів, що справляються в Україні, та порядок їх адміністрування, платників податків та зборів, їх права та обов'язки тощо.

Згідно із пунктом 12.3 статті 12 ПКУ, сільські ради в межах своїх повноважень приймають рішення про встановлення місцевих податків та зборів, а їх встановлення здійснюється у порядку, визначеному ПКУ.

Постановою Кабінету Міністрів України від 24 травня 2017 року № 483 «Про затвердження форм типових рішень про встановлення ставок та пільг із сплати земельного податку та податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки» (далі – Постанова № 483) затверджено форму типового рішення про

встановлення ставок та пільг із сплати земельного податку; форму типового рішення про встановлення ставок та пільг із сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки.

Постанова № 483 прийнята на виконання вимог статей 72, 266 та 284 ПКУ. Згідно з підпунктом 72.1.2.4 підпункту 72.1.2 пункту 72.1 статті 72 ПКУ, для інформаційно-аналітичного забезпечення діяльності контролюючого органу використовується інформація, що надійшла від органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування та Національного банку України, зокрема інформація про встановлені органами місцевого самоврядування ставки місцевих податків, зборів та надані такими органами податкові пільги.

Абзацом четвертим підпункту 266.4.2 пункту 266.4 статті 266 ПКУ встановлено, що органи місцевого самоврядування до 25 грудня року, що передуює звітному, подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням об'єкта житлової та/або нежитлової нерухомості рішення щодо ставок та наданих пільг юридичним та/або фізичним особам із сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, за формою, затвердженою Кабінетом Міністрів України.

Виходячи із зазначених норм, ПКУ не передбачає обов'язку для органів місцевого самоврядування приймати рішення про встановлення місцевих податків та зборів, а також пільг із сплати податків за встановленою формою. Водночас, зазначені вище норми ПКУ встановлюють вимоги щодо подачі органами місцевого врядування інформації про встановлені податки та пільги за формою, затвердженою Постановою № 483.

Таким чином, з метою спрощення процедури підготовки та подання інформації відповідному контролюючому органу пропонуємо ставки та пільги із сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, викласти в окремих додатках до Додатку 2 проекту рішення відповідно до форм, затверджених Постановою № 483.

2. Пунктом 4 проекту рішення передбачається встановити ставки єдиного податку в місті Маріуполі, згідно із Додатком 4 до проекту рішення.

Підпунктом 12.3.2. пункту 12.3 статті 12 ПКУ встановлено, що при прийнятті рішення про встановлення місцевих податків та зборів обов'язково визначаються об'єкт оподаткування, платник податків і зборів, розмір ставки, податковий період та інші **обов'язкові елементи**, визначені статтею 7 ПКУ, з дотриманням критеріїв, встановлених розділом XII ПКУ для відповідного місцевого податку чи збору.

3 огляду на вищезазначене пропонуємо, визначити у Додатку 4 проекту рішення усі обов'язкові елементи податку або зробити посилання на конкретні положення ПКУ (абзаци, пункти, частини, статті та розділи), якими вони встановлені.

3. Пунктом 6 проекту рішення визначається перелік рішень міської ради щодо місцевих податків та зборів, які втрачають чинність.

Виходячи із норм пункту 5 статті 2 та частини першої статті 3 Бюджетного кодексу України бюджетний період для всіх бюджетів, що складають бюджетну систему України (однією із складових якої є бюджети місцевого самоврядування), становить один календарний рік, що починається 1 січня кожного року і закінчується 31 грудня того ж року.

Тобто, відповідне рішення про встановлення місцевих податків та зборів буде діяти лише протягом року, на який прийняте.

При цьому, ПКУ містить ряд норм, відповідно до яких передбачається щорічне прийняття рішень органів місцевого самоврядування стосовно встановлення місцевих податків та зборів.

Так, згідно з підпунктом 12.4.3 пункту 12.4 статті 12 ПКУ, до повноважень органів місцевого самоврядування належить, зокрема, до початку наступного бюджетного періоду прийняття рішення про встановлення місцевих податків та зборів, яке набирає чинності з початку бюджетного періоду.

Враховуючи вищенаведене, пропонуємо пункт 6 виключити з проекту рішення.

4. Назва проекту рішення потребує редакційних правок в частині доповнення роком, на який передбачається встановлення місцевих податків та зборів на території Маріупольської міської ради.

Таким чином, проект рішення потребує доопрацювання з метою приведення у відповідність до вимог ПКУ.

Враховуючи вищезазначене, проект рішення не узгоджуються з вимогами статті 4 Закону, зокрема, з принципом адекватності – відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Наданий розробником аналіз регуляторного впливу до проекту рішення (далі – АРВ) не у повній мірі відповідають вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженій постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151) (далі - Методика).

У розділі 1 «Визначення проблеми» АРВ розробник не визначив причини виникнення проблеми, яку пропонується розв'язати шляхом державного регулювання, не оцінив важливість зазначеної проблеми, зокрема, не навів дані у кількісному (грошовому) вимірі, що доводять факт існування проблеми, її масштаб та важливість, не охарактеризовано та не оцінено сфери, на які проблема справляє найбільший негативний вплив.

Зазначене не відповідає вимогам статті 4 Закону, зокрема, принципу доцільності – обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми.

У розділі 2 «Цілі державного регулювання» АРВ визначені розробником цілі регулювання є абстрактними, не мають якісного, кількісного, та часового виміру та не вказують, які проблеми мають вирішити.

У розділі 3 «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» АРВ, розробник повинен визначити всі можливі альтернативні способи вирішення існуючої проблеми, з яких обрати не менше двох альтернатив, стисло описати їх та оцінити вигоди і витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожної з них.

Натомість, при описі альтернатив, розробник АРВ не проаналізував та не оцінив вигоди і витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожної з них **у числовому (грошовому) вимірі**.

При оцінці впливу на сферу інтересів держави, населення та суб'єктів господарювання у АРВ до проекту рішення, розробником не зазначено та не

проведено порівняння вигод та витрат від застосування кожної з альтернатив у кількісному (грошовому) виразі; не наведено розрахунків витрат суб'єктів господарювання, яких вони зазнають як внаслідок впровадження проекту рішення (при сплаті податків за запропонованими ставками), так і внаслідок застосування альтернативних способів досягнення цілей, що підтверджувало б економічну доцільність обраного способу.

Беручи до уваги те, що розробка проекту рішення спрямована, зокрема, на збільшення обсягу надходжень до місцевого бюджету, відсутність в АРВ належних розрахунків не дозволяє зробити висновок щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, а також не дозволить в подальшому об'єктивно оцінити, наскільки обраний розробником спосіб державного втручання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для їх вирішення.

Також, в АРВ не обґрунтовано розміри ставок податків, що встановлюються для суб'єктів господарювання, а також не наведено алгоритм її визначення.

У зв'язку з неналежним опрацюванням вказаних розділів АРВ, у розділі 4 «Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей» розробником не доведено вибір оптимального альтернативного способу.

У розділі 5 «Механізми та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми» АРВ розробником не описано механізм дії запропонованого регулювання з урахуванням основних бізнес-процесів, які потрібно буде забезпечити суб'єктам господарювання для реалізації його вимог. При цьому, розробником не враховано, що механізм реалізації регуляторного акта має бути безпосередньо пов'язаний із цілями та очікуваними результатами регуляторного акту, тобто яким чином будуть діяти норми проекту рішення та якою прогнозується ситуація після набрання регуляторним актом чинності.

Крім цього, у розділі 7 «Обґрунтування запропонованого строку дії регуляторного акта» АРВ визначений розробником строк дії регуляторного акта не враховує вимоги статті 12 ПКУ, якою задекларовано, що місцеві податки та збори встановлюються лише на один бюджетний рік.

У розділі 8 АРВ розробником не у повній мірі наведено показники результативності дії регуляторного акту. Згідно із пунктом 10 Методики, прогнозні значення показників результативності регуляторного акта встановлюються протягом різних періодів після набрання чинності актом, обов'язковими з яких повинні бути: розмір надходжень до державного та місцевих бюджетів і державних цільових фондів, пов'язаних з дією акта; кількість суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб, на яких поширюватиметься дія акта; розмір коштів і час, що витратимуться суб'єктами господарювання та/або фізичними особами, пов'язаними з виконанням вимог акта; рівень поінформованості суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб з основних положень акта.

Отже, пропонуємо у таблицях розділу 8 АРВ визначати прогнозні показники на I, II, III та IV квартал 2020 року.

Враховуючи строк дії регуляторного акта та вимоги статті 12 ПКУ, якою задекларовано, що місцеві податки та збори встановлюються лише на один бюджетний рік, зазначаємо, що витрати суб'єктів малого підприємництва повинні розраховуватися лише на перший рік дії регулювання без врахування витрат за

наступні роки та з горизонтом за 5 років, а розрахунок бюджетних витрат на адміністрування регулювання не здійснюється.

Отже, АРВ до проекту рішення потребує доопрацювання та приведення у відповідність до вимог Методики.

Враховуючи вищезазначене, розробником не доведено відповідність проекту рішення вимогам статті 4 Закону, зокрема принципами **збалансованості** – забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, та **ефективності** – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів.

З метою всебічного обґрунтування відповідності проекту рішення принципам державної регуляторної політики, пропонуємо привести проект рішення у відповідність до вимог чинного законодавства, з урахуванням зазначених вище зауважень та пропозицій, а аналіз регуляторного впливу до вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151).

Про результатами розгляду цього листа пропонуємо проінформувати Державну регуляторну службу України.

**Голова Державної
регуляторної служби України**

Ксенія ЛЯПІНА

